

rett, Jenbach szövege után. Bem. 1924. márc. 8. Bécs, Bürgertheater. »Paganini«, operett 3 felv. Szövegét írta Knepler Pál, egy bécsi hangverseny-iroda társtulajdonosa és Jenbach Béla. Bem. 1925. okt. 30. Bécs, Johann Strauss-Theater. Nálunk Kulinyi Ernő fordításában színre került a Városi Színházban, 1926. május 7-én. »Cárevics«, operett 3 felv. Szöv. írta Jenbach Béla és Reichert Heinz. Bem. 1927. febr. 16. Berlinben. A Városi Színházban 1928. máj. 25-én mutatták be 25 éves zeneszerzői jubileuma alkalmából. »A mosoly országa«, operett 3 felv. Szöv. írta Leon Viktor »A sárga kabát« c. librettójából Ludwig Herzer és Fritz Löhner. Bem. Berlinben, 1929. okt. havában, a Metropol Theaterben. »Friederike«. (F. Brionról, Goethe ifjúkori szerelméről szóló operett.) Bem. Berlinben, 1929. tavaszán, a főszerepeket operaénekesek kreálták: Schwarz Vera, magyar szül. bécsi primadonna és Richard Tauber, Berlin kedvelt operai tenorja. Párizsban, a Gaité Lyrique-ben, nagy sikere volt 1929. dec. 27-én.)

Lehetetlen szerep, mondja a színész az oly szerepre, amely szerinte nem fog sikert hozni számára. A legtöbb esetben azonban ez a pesszimista felfogás ép az ellenkezőjét szüli, ami kétségtelenül annak a jele, hogy néha a színész is elhamarkodottan szokott ítéletet mondani.

Lehmann Elsa, német színésznő, sz. 1866. jún. 27-én, Berlinben. Atyja életbiztosítási igazgató volt. Zárdában nevelkedett. 14 éves korában nyílt alkalmával nyilvánosan szerepelni, amidőn nagy jövőt jósoltak neki. Brémában volt az első színpadi fellépése, 1885-ben a »Lohengrin«-ben. De ekkor tehetségtelennek nyilvánították, a mi azonban nem gátolta őt abban, hogy színpadi törekvéseit meg ne valósítsa. 1888. márc. 10-én Metzben lép fel, majd a berlini Lustspielbühne tagja lesz. 1891-ben a Deutsches Theaterhez szerződött. Nálunk is többször vendégszerepelt a Vígszínházban. (Férje Kuhn Oszkár, a prágai Montagsblatt aus Böhmen kiadója.)

Lehmann Lili, német hangverseny- és operaénekesnő, sz. 1842. nov. 24-én, Würz-

burgban, megh. 1929. máj. 16-án, Berlinben, grunewaldi villájában. Mint koloratur-szoprán kezdte pályáját, később áttért a drámai szoprán szerepekre. Prága, Danzig, Lipcse után a berlini udvari színház tagja lett, majd Amerikában Kalisch Pál hírneves tenorénekes neje lett. (1888. febr. 24. Salzburgban ő alapította meg a Mozarteum zeneakadémiát.) A M. Kir. Operaházban 1887. szeptemberben vendégszerepelt mint Norma, Fidelio, Borgia Lucrezia és Viviane (»Merlink«). A »Pesti Hírlap« kritikája: »Hangja kimondhatatlanul kellemes és tiszta csengésű, hajlékony, magas szoprán, amelynek minden szépségét érvényesíti a kitűnő iskola. Mindezen ritka tulajdonokhoz járul még a mélyen átértett és átgondolt játék, mely mindenkor a helyzet magaslátán áll és megkapóan illusztrálja ép úgy a szelid, mint a viharos érzelmeket.« (1887. szept. 11-iki szám.) »Meine Gesangkunst« c. énektanulmányai ma is használják az énektanárok.

Léhmánn Lina színésznő, sz. 1857-ben, Veszprémben. Színpadra lépett 1877-ben, Szuper Károly színigazgatónál.

Lehmann Lotte, a bécsi Operaház művésznője. Gyönyörű, képzett szopránját és drámai játékát Párizsban is ünnepelték (1929). Nálunk első ízben 1923. dec. 17-én lépett fel, a M. Kir. Operaházban.

Lehmann Mór, a Nemzeti Színház díszletfestője, sz. 1818-ban, Szászországban, megh. 1877. szept. 9-én, Rákosszentmihályon. Drezdából Bécsbe költözött, átvette a Carltheater igazgatását és az volt a legnagyobb büszkesége, hogy Bécsben ő léptette fel legelőször Patti Adelinát. De amilyen jól tudott az esettel bánni, éppen olyan rosszul értett a pénzkezeléshez; a pazarlásig bőkezű volt és rövid idő alatt megbukott. Az 1860-as években járt Budapestre s a Nemzeti Színház díszletfestője lett és valósággal remekelt szakmájában. Amellett olyan szorgalom és munkabírási lakott benne, hogy a köteles feladatain kívül a német színházak, a Népszínház, a bohócbálok s nagyobb ünnepélyek díszleteit is ő festette, sokat keresett és nálunk megtanul-